

Rozsah vymezení místního systému ekologické stability a dalších opatření v krajině sledované koncepcí územního plánu je předběžně vymezen na:

- lokální biokoridor Jakubský rybník - Zásadník (LBK 1, funkční), s biocentry (LBC 1.1 a LBC 1.2),
- lokální biokoridor Velenický potok (LBK 2, funkční), s biocentry (LBC 2.1 a LBC 3),
- zřízení vodní nádrže (plocha 11/W, jako součásti lokálního biocentra LBC 2.1),
- revitalizace vodních toků, obnova systému doprovodné krajinné zeleně.

Požadavky na rozvoj území obce - ochrana podzemních a povrchových vod

V řešeném území musí být splněny obecně platné podmínky vyplývající ze zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, v platném znění, z Nařízení vlády ČR č. 61/2003 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a z vyhlášky Ministerstva zemědělství ČR č. 470/2001 Sb., v platném znění, kterou se stanoví seznam významných vodních toků a způsob provádění činnosti související se správou vodních toků.

Požadavky na rozvoj území obce - ochrana přírodních léčivých zdrojů a léčebných lázní

Území se nachází v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů lázeňských míst Poděbrady a Sadská, vyhlášeném Usnesením vlády ČSR č. 127 ze dne 2. 6. 1976 (dle zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, v platném znění).

Požadavky na rozvoj území obce - ochrana ZPF

V odůvodnění ÚP bude provedeno zdůvodnění a vyhodnocení navrhovaných záborů zemědělských půd (v rozsahu a náležitostmi danými zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění a vyhlášky MŽP č. 13/1994 Sb. ve znění pozdějších úprav, kterými se upravují některé podrobnosti ochrany ZPF).

Pro BPEJ v řešeném území bude uveden stupeň přednosti v ochraně dle Vyhlášky č. 48/2011 Sb., o stanovení tříd ochrany ZPF, ze dne 8. 3. 2011.

Pozn.:

Předpokládané zastavitelné plochy vymezené po obvodu zastavěného území se nacházejí mimo zemědělské půdy v I. a II. stupni přednosti v ochraně ZPF.

Požadavky na rozvoj území obce - ochrana lesů

Údaje o PUPFL v řešeném území budou zpracovány v souladu s požadavky zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, v platném znění.

Pozn.:

Vzhledem k rozmístění ploch PUPFL se nepředpokládá jejich dotčení návrhem obytné zástavby, a to ani v pásmu 50 m od okraje lesa. V případě plochy pro výrobu (plocha 10/V) bude podmínkou výstavby areálu dodržení podmínek státní ochrany lesů.

Požadavky na rozvoj území obce - ochrana ložisek nerostných surovin území

Do řešeného území nezasahuje stanovená chráněná ložisková území nebo dobývací prostory. V území se nenachází poddolovaná území. Plochy ohrožené svahovými deformacemi (sesuvy) se nacházejí mimo zastavěné území a jeho okolí.

Koncepcí územního plánu nebudou vymezeny plochy, na kterých by byla přípustná těžba nerostů.

Požadavky na rozvoj území obce - ochrana před povodněmi

Do západní části území (zcela mimo zástavbu) zasahuje vymezené záplavové území (vodní tok Mrlna). Sledován je také rozsah známé povodně (červen 2013).

Koncepcí územního plánu bude stanovena tak, že vymezí zastavitelné plochy mimo stanovená záplavová území. Pro snížení možnosti ohrožení zastavěných částí sídla bude stanoven požadavek na sledování a zajištění dostatečné funkčnosti stavebních opatření na

stávajících vodních dílech (např. stabilita hráze, průchodnost zatrubněných částí vodních toků).

a.4) Další požadavky vyplývající ze zvláštních právních předpisů (požadavky na ochranu veřejného zdraví, civilní ochrany, obrany a bezpečnosti státu)

Požadavky na ochranu veřejného zdraví

Z hlediska ochrany ovzduší musí být při všech činnostech v obci respektována a dodržována práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 86/2002 Sb., nařízení vlády č. 150/2002 Sb. - 354/2002 Sb., a vyhlášek MŽP č. 155/2002 Sb. - 358/2002 Sb.

Protipožární ochrana

Při všech činnostech v řešeném území platí požadavek na zajištění trvalé použitelnosti zdrojů vody pro hašení požárů a funkce objektů požární ochrany nebo požárně bezpečnostních zařízení (dle §29 odst. 1 písmeno k) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů).

Pro plánované rozvojové lokality bude stanoven požadavek na zajištění potřeby požární vody.

Civilní ochrana a havarijní plánování

Požadavky týkající se zájmů civilní ochrany budou zpracovány v souladu se zákony č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, v platném znění, a č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, v rozsahu prováděcí vyhlášky č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva.

Obrana a bezpečnost státu

V území se nenacházejí objekty důležité pro obranu státu. Území obce je vymezeno, v souladu s §175 odstavec 1) zákona č. 183 Sb., v platném znění, Ministerstvem obrany jako území, ve kterém lze v zájmu zajišťování obrany a bezpečnosti státu vydat územní rozhodnutí a povolit stavbu jen na základě jeho závazného stanoviska.

Řešené území se nachází v ochranném pásmu letiště (Čáslav). V tomto území lze vydat územní rozhodnutí a povolit vybrané stavby (větrné elektrárny, výškové stavby, venkovní vedení VVN a VN, základové stavby mobilních operátorů. V území může být výstavba větrných elektráren, výškových staveb nad 30 m nad terénem a staveb tvorících dominanty v terénu výškově omezena nebo zakázána.

b) Požadavky na vymezení ploch a koridorů územních rezerv a na stanovení jejich využití, které bude nutno prověřit

Územní plán prověří vymezení ploch a koridorů územních rezerv a na stanovení jejich využití.

Předpokládá se, že část navržených zastavitelných ploch může být v závislosti na průběhu projednání návrhu přeřazena do ploch územních rezerv tak, aby tato území mohla být dlouhodobě chráněna před znehodnocením (např. nevhodné vedení sítí technické infrastruktury).

c) Požadavky na prověření vymezení veřejně prospěšných staveb, veřejně prospěšných opatření a asanací, pro které bude možné uplatnit vyvlastnění nebo předkupní právo

V řešeném území jsou ZÚR Středočeského kraje vymezeny veřejně prospěšné stavby a opatření, které budou územním plánem vymezeny a upřesněny, v rozsahu:

- nadregionální biokoridor NK 68 (Řepínský důl - Žehuňská obora, lesní a hájová osa), včetně ochranné zóny,
- koridor pro umístění stavby D155 – silnice II/330: Činěves, obchvat

Územní plán prověří vymezení ploch a koridorů veřejně prospěšných staveb a opatření zejména pro nezbytný rozvoj místní dopravní a technické infrastruktury. Pro liniové stavby technické infrastruktury se předpokládá stanovení možnosti omezení vlastnického práva věcným břemenem, pro ostatní stavby pak možnost vyvlastnění.

d) Požadavky na prověření vymezení ploch a koridorů, ve kterých bude rozhodování o změnách v území podmíněno vydáním regulačního plánu, zpracováním územní studie nebo uzavřením dohody o parcelaci

Předmětem návrhu územního plánu bude možnost stanovení požadavku na zpracování územní studie, regulačního plánu nebo dohody o parcelaci pro vybrané části řešeného území.

Důvodem pro stanovení požadavku na pořízení studie nebo uzavření dohody o parcelaci bude zejména nutnost ověření charakteru navržené koncepce zástavby v historicky hodnotném prostředí sídla a dále koordinace dopravního řešení a technické obsluhy území se zájmy vlastníků pozemků.

e) Požadavek na zpracování variant řešení

Požadavky na zpracování variant řešení nejsou uplatněny.

f) Požadavky na uspořádání obsahu návrhu územního plánu a na uspořádání obsahu jeho odůvodnění včetně měřítek výkresů a počtu vyhotovení

V textové části územního plánu budou v souladu s právními předpisy obsaženy jen závazné zásady a pokyny pro rozhodování, které budou zastupitelstvem obce nově stanoveny. Zásady a pokyny pro rozhodování, které jsou platné bez ohledu na vůli zastupitelstva (vymezení památkově chráněných objektů a částí přírody, limity využití území, např. ochranná pásmá, vyplývající z právních předpisů a správních rozhodnutí apod.), budou součástí odůvodnění.

Územně plánovací dokumentace bude zpracována v souladu se zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním rádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyhláškou č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti.

Textová i grafická část dokumentace návrhu bude zpracována v rozsahu přílohy č. 7 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti a v souladu s vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Případné odchylky budou vždy rádně zdůvodněny.

Pro potřeby společného jednání podle §50 STZ bude dokumentace návrhu územního plánu odevzdána ve 3 vyhotoveních + 1x na CD ve formátu pdf. Pro potřeby veřejného projednání podle §52 stavebního zákona bude dokumentace odevzdána ve 2 vyhotoveních + elektronicky pro potřeby vystavení. Pro vydání územního plánu bude dokumentace odevzdána ve 4 vyhotoveních.

Územně plánovací dokumentace bude zpracována v digitální podobě umožňující dálkový přístup (ve formátu pdf a jpg). Dle §165 STZ se územní plán po vydání poskytuje krajskému úřadu rovněž v elektronické verzi ve strojově čitelném formátu (urbanistická koncepce ve formátu *.shp, textové části ve formátu *.rtf).

Verze pro vydání územního plánu bude doplněna o odůvodnění zpracované pořizovatelem dle §53 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním rádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a o předtištěný „Záznam o účinnosti“.

Pořizovatel požaduje v průběhu zpracovávání návrhu územního plánu před jeho odevzdáním konzultaci za účasti pořizovatele, projektanta a určeného zastupitele. Podnět ke schůzce podá projektant podle rozpracovanosti návrhu (zejména ve fázi stanovení hranic ploch s rozdílným způsobem využití a při definování regulativů).

Pozn.:

Samostatný výkres širších vztahů bude zpracován v měřítku koordinačního výkresu ZÚR Středočeského kraje.

g) Požadavky na vyhodnocení předpokládaných vlivů územního plánu na udržitelný rozvoj území

Krajský úřad Středočeského kraje ve svém stanovisku k návrhu zadání posoudí vliv předložené koncepce na evropsky významné lokality a ptačí oblasti a zároveň posoudí požadavek na posouzení z hlediska vlivů na životní prostředí, zda podle § 47 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. bude zpracována dokumentace vlivů provedení záměru na životní prostředí nebo posouzení vlivu záměru na evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast. Pokud dotčený orgán uplatní některý z výše uvedených požadavků, bude zpracováno vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území.

DOPLŇUJÍCÍ ÚDAJE

Ochrana přírody a krajiny

(dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody, v platném znění):

Do území obce zasahují významné krajinné prvky dle ustanovení §3 odst. b) zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění (lesy, vodní toky, přírodní vodní nádrže a údolní nivy).

Západní část řešeného území je součástí Polabského bioregionu (1.7). Východní část tvoří území Mladoboleslavského bioregionu (1.6), který zasahuje také do severního okraje střední části území.

Mladoboleslavský bioregion

Mladoboleslavský bioregion je tvořen slínovcovou pahorkatinou s těžkými jílovitými půdami a poměrně teplým a vlhkým klimatem. Dominující vegetací je 2. bukovo – dubový vegetační stupně a okrajově dubovo – bukový.

Polabský bioregion

Polabský bioregion je z velké části tvořen sedimenty kvartéru, jednak písečnými až jílovitými hlínami labské nivy, kombinované se štěrkopísly až písly nižších teras. Klima je značně teplé a má nejvyšší průměrné teploty v Čechách. Dominující vegetací jsou borové doubravy. Na vyšší terase jsou potenciální vegetací acidofilní doubravy.

Řešené území je součástí biochory:

2Db Podmáčené sníženiny na bazických sedimentech 2. v. s. (západní část)

2RB Plošiny na slínech 2. v. s. (sever střední části)

2RD Plošiny na opukách 2. v. s. (východní část)

2Db Podmáčené sníženiny na bazických sedimentech 2. v. s.

Segmenty nacházející se zejména kolem potoků, které nebyly schopny své okolí výrazněji zaplavovat a přeměňovat ho v nivu. Terén se mírně sklání ke středu nebo k jednomu místu odtoku vody ze sníženiny. Na dnech mohou vystupovat sušší ploché elevace (zpravidla slínové), které jsou netypickou součástí sníženin.

Potenciální přirozenou vegetaci tvoří v osách depresí podél potoků vegetace olšových jasanin (Pruno-Fraxinetum), mimo toky vegetace bažinných olšin (svaz Alnion glutinosae), které na okrajích přechází v černýšové dubohabřiny (Melampyro nemorosi-Carpinetum) nebo

lipové doubravy (*Tilio-Betuletum*). Na vlhkých místech po odlesnění mohou vznikat vlhké louky svazu *Calthion* a *Molinion*, suchá místa ovsíkové louky svazu *Arrhenatherion*.

2RB Plošiny na slínech 2. v. s.

Jedná se o poměrně častý typ nížin, soustředěný ve východní části Polabí. Biochory tohoto typu se nacházejí zpravidla na dnech úvalů a širokých plochých sníženin a střídají se s podmáčenými sníženinami na bazických horninách (2Db). Reliéf má většinou charakter velmi slabě zvlněné roviny se širokými a plochými malými depresemi a plochými pahorky s výškou do 30 m. Nivy typických malých toků jsou středně široké a nevýrazné, neboť se ničím příliš neliší od okolních plošin. Substrát tvoří v Polabí druhohorní vápnité jíly, slíny a slínovce.

Potenciální přirozenou vegetaci tvoří hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), na lesních prameništích na místech s déle stagnující vodou i bažinné olšiny (*Carici acutiformis-Alnetum* nebo *Carici elongatae-Alnetum*). Na mírných sklonech s jižní expozicí se mohou objevit i teplomilné mochnové doubravy (*Potentillo albae-Quercetum*). Podél potoků se vyskytují olšovo-jasanové luhy (*Pruno-Fraxinetum*). Na odlesněných místech jsou nejčastější luční porosty svazu *Arrhenatherion*, v potočních nivách vlhké louky svazu *Calthion* i *Molinion*, místy zřejmě i vegetace podsvazu *Loto-Trifolienion*.

2RD Plošiny na opukách 2. v. s.

Tento typ tvoří 11 středně velkých segmentů ve střední části Polabí. Reliéf je tvořen mírně ukloněnými a mírně zvlněnými plošinami bez výraznějších terénních hran. Substrát tvoří monotónní opuková tabule (slínité pískovce) místy se slabším pokryvem spraše. Půdy mimo les jsou díky vápnitosti substrátu hnědé pararendziny, na místech, kde skalní podloží vystupuje na povrch jsou ostrůvky pararendzin. Pod bory dochází ovšem k odvápnění povrchu a vývoji kyselých kambizemí, udávány jsou dokonce i extrémní podzoly. Půdy mají tmavošedou barvu s bílými opukovými střípky. Klima je teplé a v rámci 2. vegetačního stupně průměrně vlhké (T2). Nejsou zde podmínky pro teplotní inverze.

Potenciální přirozenou vegetaci tvoří hercynské černýšové dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*), v lokálně teplejších polohách je mohou doplňovat ostrůvky mochnových doubrav (*Potentillo albae-Quercetum*). V potočních nivách lze předpokládat olšové jaseniny (*Pruno-Fraxinetum*). Na odlesněných místech se mohou objevovat teplomilné trávníky svazu *Cirsio-Brachypodion pinnati*, v nivách potoků vegetace svazů *Arrhenatherion*, *Calthion* a snad i *Molinion*.

Převládající potenciální přirozenou vegetací řešeného území je v západní části území Střemchová jasenina (1) a Černýšová dubohabřina (7) ve východní a severní části území. Předěl mezi těmito plochami tvoří terénní zlom se zastoupením Mochnové doubravy (33).

Střemchová jasenina, místy v komplexu s mokřadními olšinami (1)

Střemchovou jaseninu tvoří třípatrové až čtyřpatrové, druhově bohaté fytocenózy s dominantním jasanem (*Fraxinus excelsior*), méně s převažující olší (*Alnus glutinosa*, ve vlhčích typech) nebo lípou srdčitou (*Tilia cordata*, v sušších typech) a s častou příměsí střemchy (*Padus avium*) nebo dubu letního (*Quercus robur*). Také keřové patro je velmi pestré a místy velmi husté. Nejhojněji se v něm vyskytuje *Euonymus europaea*, *Fraxinus excelsior* a *Padus avium*. Dobře zapojené je i bylinné patro s převahou hydrofyta a mezohydrofyta (*Aegopodium podagraria*, *Cirsium oleraceum*, *Crepis padulosa*, *Deschampsia cespitosa*, *Glechoma hederacea*, *Impatiens noli - tangere*, *Lysimachia vulgaris*, *Stachys sylvatica*). Časté jsou též mezofyty (*Brachypodium sylvaticum*, *Melica nutans*, *Poa nemoralis*, *Viola riviniana* a jiné). Nejčastějším druhem mechového patra, pokrývajícího místy až třetinu plochy, je *Plagiomnium undulatum*.

Dřeviny silničních stromořadí: hybridní druhy topolů, *Fraxinus excelsior* (Jasan ztepilý), méně *Tilia cordata* (Lípa srdčitá), *Acer pseudoplatanus* (Javor klen).

Volná rozptýlená zeleň: *Fraxinus excelsior* (Jasan ztepilý), *Alnus glutinosa* (Olše lepkavá), *Tilia cordata* (Lípa srdčitá), příměs *Acer pseudoplatanus* (Javor klen), *Swida sanguinea*, *Viburnum opulus* (Kalina topolová), *Euonymus europaea* (Brslen evropský),

Corylus avellana (Líska obecná), *Crataegus laevigata* (Hloh obecný). Výsadba jehličnanů je zcela nevhodná. Omezit expanzi *Sambucus nigra* (Bez černý).

Vhodné směsi na zatrvňovaná místa: *Poa trivialis*, *Poa pratensis*, *Agrostis stolonifera*, *Dactylis glomerata*, *Alotocuruc pratensis*, *Festuca pratensis*, *Trifolium hybridum*.

Černýšová dubohabřina (7)

Mapovací jednotku tvoří stinné dubohabřiny s dominantním dubem zimním (*Quercus petraea*) a habrem (*Carpinus betulus*), s častou příměsí lípy (*Tilia cordata*, na vlhčích stanovištích *Tilia platyphyllos*), dubu letního (*Quercus robur*) a stanoviště náročnějších listnáčů (jasan - *Fraxinus excelsior*, klen - *Acer pseudoplatanus*, mléč - *Acer platanoides*, třešeň - *Cerasus avium*). Ve vyšších nebo inverzních polohách se též objevuje buk (*Fagus sylvatica*) a jedle (*Abies alba*). Dobře vyvinuté keřové patro tvořené mezofilními druhy opadavých listnatých lesů nalezneme pouze v prosvětlených porostech. Charakter bylinného para určují především mezofilní druhy, především bylinky (*Hepatica nobilis*, *Galium sylvaticum*, *Campanula persicifolia*, *Lathyrus vernus*, *Lathyrus niger*, *Lamium galeobdolon*, *Melampyrum nemorosum*, *Mercurialis perennis*, *Asarum europaeum*, *Pyrethrum corymbosum*, *Viola reichenbachiana* a jiné), méně často trávy (*Festuca heterophylla*, *Poa nemoralis*).

Nejčastější dřeviny stromořadí: *Cerasus avium* (třešeň ptačí), *Tilia cordata* (lípa srdčitá), *Tilia platyphyllos* (lípa širokolistá), *Acer platanoides* (javor mléč), *Juglans regia* (ořešák vlašský), *Pyrus communis* (hrušeň obecná), hybridní topoly, méně *Malus domestica* (jabloň domácí) a *Prunus domestica* (hrušeň domácí).

Vhodné dřeviny pro soliterní výsadbu a rozptýlenou zeleň: *Tilia cordata* (lípa srdčitá), *Quercus petraea* a *robur* (dub zimní a letní), *Carpinus betulus* (habr obecný), *Cerasus avium* (třešeň ptačí), *Tilia platyphyllos* (lípa širokolistá), *Swida sanguinea* (svída krvavá), *Ligustrum vulgare* (ptačí zob obecný), *Crataegus monogyna*, *laevigata* (hloh jednoblizný a obecný), *Corylus avellana* (líska obecná).

Směsy pro zatrvňovaná místa: *Festuca rubra*, *Festuca pratensis*, *Dactylis glomerata*, *Poa pratensis*, *Poa trivialis*, v sušších polohách *Agrostis capillaris*, *Poa angustifolia*.

Mochnová doubrava (33)

Mapovací jednotka zahrnuje druhově bohaté doubravy a dubem zimním (*Quercus petraea*) nebo letním (*Quercus robur*), někdy může být přimíšen podúrovňový habr (*Carpinus betulus*) nebo lípa srdčitá (*Tilia cordata*), vzácněji i buk (*Fagus sylvatica*) a jeřáby (*Sorbus torminalis* a *aria*). V keřovém patru je významné zastoupení druhu *Frangula alnus*, častěji se vyskytuje *Corylus avellana*, *Rosa* a další druhy. Bylinné patro má zpravidla mozaikovitou strukturu, která odráží mikroreliéfově změny a stupeň ovlivnění podzemní vodou. Nejčastěji dominují *Poa nemoralis*, *Carex montana*, *Brachypodium pinnatum* nebo *Covallaria majalis*, v některých porostech rovněž *Calamagrostis*. Charakter bylinného patra určuje společné zastoupení druhů teplomilných doubrav (*Anthericum ramosum*, *Polygonatum odoratum*, *Pyrethrum corymbosum*, *Trifolium alpestre*), druhů střídavě vlhkých půd (*Betonica officinalis*, *Frangula alnus*, *Galium boreale*, *Potentilla alba*, *Serratula tinctoria*), mezofilních druhů řádu *Fagetalia* (*Campanula persicifolia*, *Carpinus betulus*, *Galium sylvaticum*, *Lathyrus vernus*, *Melica nutans*) a acidofilních druhů (*Hieracium lachenalii*, *Hieracium murorum*, *Hieracium sabaudum*, *Luzula luzuloides*, *Melampyrum pratense*, *Vaccinium myrtillus*). S menší pokryvností jsou zastoupeny některé mechy (např. *Polytrichum formosum*, *Hypnum cupressiforme*).

Nejčastější dřeviny stromořadí: *Cerasus avium*, *Tilia cordata* (Lípa srdčitá), *Tilia platyphyllos* (Lípa širokolistá), *Juglans regia* (Ořešák vlašský), *Pyrus communis* (Hrušeň obecná), *Malus domestica* (Jabloň domácí) a *Prunus domestica* (Hrušeň domácí).

Vhodné dřeviny pro soliterní výsadbu a rozptýlenou zeleň: *Tilia cordata* (Lípa srdčitá), *Quercus petraea* a *robur* (Dub zimní a letní), *Carpinus betulus* (Habr obecný), *Tilia platyphyllos* (Lípa širokolistá), *Swida sanguinea*, *Ligustrum vulgare* (Ptačí zob obecný), *Crataegus monogyna*, *laevigata* (Hloh jednoblizný a obecný), *Corylus avellana* (Líska obecná).

Vhodné směsy pro zatravňovaná místa: *Festuca pratensis*, *Dactylis glomerata*, *Arrhenatherum elatius*, *Bromus erectus*, *Brachypodium pinnatum*, *Poa pratensis*, *Poa angustifolia*, *Festuca rupicola*.

Z hlediska typologického členění krajiny je řešené území zahrnuto do oblasti (charakter osídlení krajiny - stará sídelní krajina Hercynica):

1Z1	charakter využití krajiny:	zemědělská krajina
	charakter reliéfu krajiny:	krajina plošin a pahorkatin
1Z4	charakter využití krajiny:	zemědělská krajina
	charakter reliéfu krajiny:	krajina rovin
1M1	charakter využití krajiny:	lesozemědělská krajina
	charakter reliéfu krajiny:	krajina plošin a pahorkatin
1L1	charakter využití krajiny:	lesní krajina
	charakter reliéfu krajiny:	krajina plošin a pahorkatin
1L4	charakter využití krajiny:	lesní krajina
	charakter reliéfu krajiny:	krajina rovin

Východní část řešeného území je součástí evropsky významné lokality (EVL) soustavy NATURA 2000 CZ0210101 - Dymokursko o rozloze 4310 ha a současně je východní část území součástí Ptačí oblasti CZ0211010 - Rožďalovické rybníky.

CZ0210101 - Dymokursko

Poloha: Rozsáhlý komplex lesů, vlhkých luk a vodních ekosystémů mezi Městcem Králové a Domousnicí (Dětenicemi) na pomezí Středočeského a Královéhradeckého kraje.

Geologie: Geologicky je území poměrně jednoduché, v podloží jsou svrchnoturonské až koniacké slínovce a vápnité jílovce, které jsou překryty štěrkem (až štěrkopísky).

Geomorfologie: Území leží v Rožďalovické a Královéměstecké tabuli. Nadmořská výška se pohybuje mezi 195 a 270 metry, střední výška je okolo 210 - 220 metry.

Reliéf: Ploché lesnaté území, které je místy zpestřeno mělkými údolími menších potoků (např. Štígarský, Bahenský, Hasinský, Libáňský, Mrlnina, Smíchovský) s řadou různě velkých rybníků (Krčský, Hasina, Pilský, Bučický, Komárovský, Pustý, Jakubský a další) a lučními a mokradními společenstvy.

Pedologie: V lesních porostech převažují oglejené karbonátové pelezemě s ostrůvkami glejů, které místy přecházejí v pararendziny kambické. V nivách potoků a v okolí rybníků se nacházejí pelické černozemě, gleje a glejové pelické černice.

Krajinná charakteristika: Ploché území Mrlninské tabule s mělkými lesními údolími a řadou větších rybníků. Menší lesní rybníčky se nacházejí i uprostřed lesních komplexů.

Biota: V území naprosto dominují dubohabřiny v široké škále variant a přechodů k jiným typům lesů. Nejčastěji dominují dub zimní (*Quercus petraea*) a d. letní (*Q. robur*); habr obecný (*Carpinus betulus*) jen místy (potlačován prořezávkami). Nezřídka je ve stromovém patře nahrazen lípou, vzácně pak jinými dřevinami - břízou bělokorou (*Betula pendula*), případně jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*). Místy jsou porosty pozměněny výsadbou jehličnanů a dubu červeného (*Quercus rubra*). Keřové patro obvykle chybí, pokud je přítomno, tvoří ho především líska obecná (*Corylus avellana*). Bylinný podrost je místy dosti ovlivněný lesním hospodařením a také přezvěřením.

Kvalita a význam: Velmi dobře zachovalý komplex listnatých lesů, vlhkých luk a vodních ekosystémů na pomezí Středočeského a Královéhradeckého kraje.

Management: V lesních porostech preferovat šetrnější způsoby hospodaření s využitím stanoviště odpovídajících druhů dřevin, podporovat přirozené zmlazení, ponechávat dočasné i trvalé výstavky. Udržovat a zvyšovat biodiverzitu lesů pěstováním smíšených lesů přirozené druhové skladby, vytvářet podmínky pro ochranu biotopů chráněných rostlin a živočichů, nezalesňovat drobné luční enklávy. Výsledkem hospodaření v tomto hodnotném území by měly být druhově pestré porosty s etážovitou strukturou s odpovídajícím bylinným patrem. Místy je vhodné udržovat rozvolněnější charakter porostů. Zcela nevhodné je pěstování monokultur geograficky nepůvodních dřevin (smrk ztepilého, modřinu evropského, douglasky tisolisté, borovice vejmutovky, dubu červeného apod.), které ve většině případů vede k zásadní destrukci bylinného i keřového patra a tím k zániku cenných biotopů.

U luk je nutné pravidelné kosení s intenzitou v závislosti na typu biotopu. Vhodný je fázový posun sečí (z roku na rok) kvůli dozrávání semen vzácnějších druhů rostlin.

Ptačí oblast systému Natura 2000 - CZ 0211010 Rožďalovické rybníky

Ptačí oblast byla vyhlášena nařízením vlády č. 606 ze dne 27. října 2004. Ve stávajících hranicích má celkovou rozlohu 6115 ha. Toto významné ptačí území se nachází na rozhraní Královéhradeckého a Středočeského kraje. Vymezená oblast zahrnuje soustavu více jak dvaceti rybníků obklopených celistvým pásem lesních, především dubohabrových a smrkových porostů, táhnoucích se od Dětenic na severozápadě až po Městec Králové na jihovýchodě.

Celou oblast lze charakterizovat jako zemědělskou a lesní krajинu s řadou vodních ploch, jež doposud nepocítily zátěž turistického využití a v průběhu staletí se zformovaly do současné podoby s množstvím lužních porostů, nivních luk, rozsáhlých acidofilních doubrav a kompaktních litorálních i terestrických rákosin, mokřadních luk a bývalých pastvin. Všechna tato společenstva tvoří unikátní naleziště vzácných a ohrožených druhů živočichů i rostlin. Krajina se nachází stranou velkých městských sídel i průmyslových podniků.

Ptačí oblast Rožďalovické rybníky byla vyhlášena pro dva ptačí druhy, uvedené v příloze I Směrnice č.: 79/409/EEC o ochraně volně žijících ptáků, a to pro motáka pochopa (*Circus aeruginosus*) a jeřába popelavého (*Grus grus*).

Kromě obou sledovaných druhů v tomto území pravidelně hnízdí některé kriticky ohrožené druhy ptáků, jako jsou bukač velký, bukáček malý, orel mořský, luňák červený, luňák hnědý a strnad luční. Ze silně ohrožených druhů jsou to např. chřástal kropenatý, čáp černý, včelojed lesní, konipas luční, rákosník velký, slavík modráček, sýkorice vousatá. Nachází se zde poslední kolonie racka chechtavého na okrese Jičín i v celé širší oblasti včetně okresů Nymburk a Mladé Boleslav. Nalézá se zde také hnízdní kolonie volavek popelavých, jež je jediným hnízdištěm tohoto druhu ve středočeském kraji. Pravidelný výskyt v hnízdní době a tím i možnost pravděpodobného hnízdění byly zaznamenány u některých druhů kachen, chřástala malého, rybáka černého. Podrobný výzkum oblasti teprve probíhá. Až do současné doby bylo možné ve sledovaném území zastihnout 205 druhů ptáků. Hnízdících druhů bylo evidováno 136, z toho 127 každoročně. Kromě vzácných hnízdních druhů je tato oblast i velmi významnou tahovou zastávkou mnoha ptačích druhů. Z nejzajímavějších pozorování stojí zato zmínit výskyt planeňáka růžového, husice rezavé a to dokonce opakovaně ve dvou po sobě jdoucích letech, orlíka krátkoprstého, orla křiklavého. Z bahňáků zde byla zastižena mimo jiné i slučka malá nebo koliba malá. Zjištěn zde byl i výskyt rybáka velkozobého. Opakovaně byl zjištěn výskyt rákosníka ostřicového a rákosníka tamaryškového. Za příznivých podmínek však se území stává též významným zimovištěm vodních ptáků – kachen, hus, volavek, ale i některých dalších druhů, jako např. orla mořského.

Ochrana přírody a krajiny - nadregionální a regionální ÚSES:

Řešeným územím prochází nadregionální biokoridor NK 68 (Řepínský důl - Žehuňská obora, lesní a hájová osa), včetně ochranné zóny vymezený ZÚR Středočeského kraje.

Ochrana lesa

(dle zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, v platném znění):

Dle §14, odst. 2, je třeba souhlas orgánu státní správy lesů i k dotčení pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa. Z hlediska kategorii jsou lesy v řešeném území zařazeny, jako lesy zvláštního určení, do subkategorie 31b (lesy v ochranných pásmech zdrojů přírodních léčivých a stolních minerálních vod).

Lesy v řešeném území spadají do přírodní lesní oblasti 17 - Polabí. Pro uvedenou oblast je zpracován a schválen oblastní plán rozvoje lesů (OPRL) s platností od roku 2001 do roku 2020. LHO Poděbrady. Pásma ohrožení imisemi v řešeném území je D (imisní zatížení 200 - 400 mg SO₂/m³).

Lesnatost území činí 17,6%. Lesy se nacházejí v 1. vegetačním stupni. Lesy jsou ve vlastnictví obce Činěves, Římskokatolické farnosti Městec Králové a zejména fyzických osob (Pytloun Petr Ing. Ph.D., Strašín, 25101 Říčany).

Zastoupené dřeviny jsou: dub, jasan, modřín, borovice a další. Lesy jsou dle cílového hospodaření zařazeny jako:

- 25 - živná stanoviště nižších poloh (skupina lesních typů: dominuje 1V - Vlhká habrová doubrava,
dále 2D - obohacená buková doubrava, 2V - vlhká buková doubrava).
- 29 - olšová stanoviště na podmáčených půdách (skupina lesních typů: 3L - jasanová olšina)

Lesnická provozní zařízení v řešeném území nejsou, typ melioračních okrsků: střídavě zamokřené (navržená opatření: část ponechat zaniknout, část údržba).

V řešeném území se nevyskytuje chatová nebo sportovní zástavba na lesních pozemcích, bez jejich odnětí plnění funkcí lesa (pomocí institutu odlesnění), podle dříve platných předpisů. Rozsah pozemků určených k plnění funkcí lesa je určen na základě informací ÚHÚL Brandýs nad Labem - Stará Boleslav (OPRL 2019). Zahrnuje pozemky určené k plnění funkcí lesa ve smyslu ustanovení §3, odst. 1, písm. a) a b) zákona č. 289/95 Sb., o lesích, v platném znění.

Ochrana podzemních a povrchových vod

(dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, v platném znění):

Správci vodních toků mohou při výkonu správy vodního toku, pokud je to nezbytně nutné a po předchozím projednání s vlastníky pozemků, užívat pozemků sousedících s korytem vodního toku (dle ustanovení §49 zákona) do 6 m od břehové čáry.

Řešené území je zranitelnou oblastí (dle Nařízení vlády ČR č. 103/2003 Sb., o stanovení zranitelných oblastí, příloha č. 1).

Řešené území je součástí hydrogeologického rajonu Kvartér Labe po Nymburk (ID: 1152). Z hlediska struktury vyšších hydrologických pořadí spadá řešené území do: 1 - 04 - 05 (Povodí Labe, Labe od Doubravy po Cidlinu, Mrlina a Labe od Mrliny po Výrovku).

Hydrologické členění vodních toků:

kód	délčí povodí (v km ²)	vodní tok
1-04-05-043	25,2	Štíatarský potok (východní okraj území)
1-04-05-053	42,5	Velenický potok

Štíatarský potok

Štíatarský potok pramení východně od Lovčic v přírodní památce Olešnice. Tok pak protéká přes Slibovice a Běrunice, jihozápadně od Běruniček se otáčí k severu a zleva se do něj vlévá Dlouhopolský potok a zprava Běruničský potok. Potok protéká přes Městec Králové, pak se do něj vlévá Kamenecká svodnice a Jeptiška. V blízkosti řešeného území je na vodním toku vybudován Jakubský rybník.

Jakubský rybník se nachází na Štíatarském potoce v katastru obce Záhornice v okrese Nymburk. Má podlouhlý zvlněný tvar. Hráz je orientována severozápadním směrem a

navazuje na Pustý rybník. Šířka u hráze je asi 309 m, délka 2,5 km. Na břehu rybníka se nachází ves Poušť, jinak je rybník obklopen lesem (zdroj: Wikipedia.cz).

Pozn.:

Ochranné pásmo vodního zdroje v obcích Velenice a Činěves bylo zrušeno Veřejnou vyhláškou MěÚ Poděbrady ze dne 4. 10. 2019.

Ochrana přírodních léčivých zdrojů a léčebných lázní

(dle zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech, v platném znění):

Území obce se nachází v ochranném pásmu II. stupně přírodních léčivých zdrojů lázeňských míst Poděbrady a Sadská, vyhlášeném Usnesením vlády ČSR č. 127 ze dne 2. 6. 1976.

Ochrana před záplavami

(dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, v platném znění):

Do západní části území (zcela mimo zástavbu) zasahuje vymezené záplavové území (vodní tok Mrlina). Sledován je také rozsah známé povodně (červen 2013).

Ochrana ovzduší

(dle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění):

Řešené území není zahrnuto do oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší. Řešené území není zahrnuto do oblastí ochrany a ekosystémů a vegetace.

Ochrana zdraví před účinky hluku

Dle Vyhlášky č. 523/2006 Sb., kterou se stanoví mezní hodnoty hlukových ukazatelů, se pro hlukové ukazatele den-večer-noc (Ldvn) a noc (Ln) se stanoví tyto mezní hodnoty: a) pro silniční dopravu Ldvn se rovná 70 dB a Ln se rovná 60 dB, b) pro železniční dopravu Ldvn se rovná 70 dB a Ln se rovná 65 dB. Zatížení hlukem není celostátně (v rámci tzv. hlukových map) evidováno.

Silnice I./32 jako nejvýznamnější zdroj hluku v území je v blízkosti zastavěného území sídla vedena v hlubokém terénním zářezu.

Ochrana nerostných surovin

(dle zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství, v platném znění):

Do řešeného území nezasahují stanovená chráněná ložisková území nebo dobývací prostory, , nenachází se zde poddolovaná území.

V území je evidována lokalita ohrožené svahovými deformacemi (sesuvní území: aktivní bodové, u silnice III. třídy severně od sídla):

Klíc	Klasifikace	Aktivita	Sklon	Expozice	Stav	Sanace	Revize
1875	sesuv	aktivní	35	Jihozápad	suchý	Ne	1979

Radonové riziko

Zastavěné části řešeného území se nacházejí v nízkém stupni rizika výskytu radonu.

Pozn.:

V řešeném území bude možné při vybraných stavebních činnostech vyžadovat provedení průzkumu (stanovení radonového indexu dle vyhlášky č. 307/2002 Sb., o radiační ochraně, v platném znění). Radiační zátěž stavebního pozemku je vždy ovlivněna také lokální situací (různá propustnost půd, lokální anomálie aktivních látek v horninách atd.) a použitými stavebními materiály.

Ochrana památek

(dle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění):

V území obce jsou evidovány archeologické nálezy II. stupně (13-12-24/5, Činěves - středověké a novověké jádro a 13-12-24/1 Dymokury - středověké a novověké jádro). V území se nenacházejí památky zapsané do Ústředního seznamu kulturních památek (ÚSKP).

Kostel sv. Václava - kulturní památka rejst. č. ÚSKP 20406/2-1806

Katalogové číslo: 1000131235

Popis: Areál barokního hřbitovního kostela postaveného roku 1732 podle projektu F. Haffeneckera se nachází na východním okraji obce na mírném návrší. Celek je vymezen ohradní zdí hřbitova, v jehož středu je umístěn kostel. Západně od svatostánku je do ohrazení vetknuta márnická kaplička.

Předmět ochrany: kostel - stavba a pozemek st.p. 51, márnická kaplička - stavba a pozemek st.p. 52, ohradní zeď hřbitova s kapličkami a pozemek hřbitova p.p. 142.

Fara - kulturní památka rejst. č. ÚSKP 10056/2-4282

Katalogové číslo: 1000123182

Popis: Areál barokní fary s hospodářským zázemím postavený počátkem 18. století se nachází v sousedství kostela.

Předmět ochrany: Předmětem ochrany je fara, špýchar, chlévy, ohradní zeď s branou a pozemek par. č. st. 50. V areálu se dále nachází nechráněná stodola.

Další architektonicky cenné stavby:

- venkovská usedlost č. p. 48,
- bývalá kovárna č. p. 95
- Boží muka a pamětní kříže,
- pomník padlým v I. světové válce,
- socha (před Mateřskou školou).

Historie - A. Sedláček (Místopisný slovník historický):

Činěves (stř. Cviněves), ves u Městce panský. VI. 1357—1370 drželi jej s far. Král., z části duchovenství, z části statek panský. VI. 1357—1370 drželi jej s far. kostelem pp. z Choustrníka, r. 1374 Jan Rotlev, od r. 1377 pp. z Vartemberka až do polovice i 5. st. R. 1466 žil Mikuláš ze Cv. R. 1498 postoupil Jan ze Šelmberka část, která náležela ke Kosti, králi a náležela odtud k Poděbradům. Jinou část vyměnil si král r. 1539 od Václava Haugvice z Biskupic, třetí měli Křinečtí z Ronova a od nich prodána r. 1587 císař Rudolfovi II.

Osobnosti (zdroj: Wikipedia.cz):

- Jan Nepomuk Klein z Wiesenburgu (1821-1908), rada biskupské konzistoře a děkan v Činěvsi
- František Lukeš (1921–1998), kněz a spisovatel, farář v Činěvsi v letech 1956 až 1990.

Charakter zástavby:

Nejstarší zástavbu představují prostorově uzavřené areály statků s dalšími hospodářskými budovami ve střední části sídla kolem návsi. Jednotlivé usedlosti jsou tvořeny obvykle kolmo orientovaným obytným stavením a dalšími hospodářskými stavbami po obvodu pozemku. Na konci pozemku bývá umístěna stodola. Velikost zastavěných částí (včetně dvorů a dalších manipulačních prostorů) statků se pohybuje mezi 1100 - 3200 m². Pozemky jsou využívány pro bydlení a doprovodné hospodářské služby včetně zajišťování základního stavebního fondu pro podnikání.

Rozšiřování zástavby pak probíhalo podél dalších silničních a místních komunikací a v prostoru pod kostelem. Zástavba zde má podobný charakter než předešlá, rodinné domy s

kolmo na komunikaci orientovaným stavením, plošný standard je zde nižší (cca 800 m² pro zastavěnou část se dvorem).

Údaje za obyvatelstvo za rok 2018:

narození	3	
zemřelí	10	
přirozený přírůstek	- 7	
přistěhovalí	26	
vystěhovalí	19	
celkový přírůstek	-	
počet bydlících k 31. 12.	509	(z toho muži 249, ženy 260)
počet obyvatel ve věku 0-14 let	65	(z toho muži 33, ženy 32)
počet obyvatel ve věku 15-64 let	333	(z toho muži 172, ženy 161)
počet obyvatel ve věku 65 let a více	111	(z toho muži 44, ženy 67)
průměrný věk	44,1	(z toho muži 41,7, ženy 46,4)
počet dokončených bytů (2014 - 18)	1	

Demografický vývoj:

Vývojovou řadu lze charakterizovat postupným nárůstem jak obyvatel, tak počtu domů. Tento vývoj, daný zemědělským charakterem řešeného území, kulminoval ve 30. letech 20. století. Od té doby počet obyvatel stagnuje, počet domů se výrazně nesnížuje. To je dáno menší obsazeností domů a narůstajícím rekreačním využíváním mnoha nemovitostí.

Z hlediska budoucího vývoje je nejdůležitějším růstovým faktorem existence nabídky dostatečného počtu stavebních pozemků s realizovanou dopravní a technickou infrastrukturou (za podmínky trhem akceptovatelné ceny). Budoucí rozvoj sídla je tedy dán zejména ekonomickými a majetkoprávními podmínkami, nikoli dynamikou vlastního demografického vývoje. Území je velmi atraktivní svou blízkostí k významným sídlům Nymburk a Poděbrady.

rok	Počet obyvatel	Počet domů
1869	944	147
1880	1085	175
1890	1088	184
1900	1101	190
1910	1200	229
1921	1158	244
1930	1065	271
1950	773	281
1961	771	258
1970	680	239
1980	615	211
1991	518	257
2001	475	251
2011	497	255

Ochrana staveb - veřejná pohřebiště

(dle zákona č. 256/2001, o pohřebnictví, v platném znění):

Veřejné pohřebiště (pozemek KN č. st. 142 o celkové ploše 2985 m², majitel: Obec Činěves, č. p. 250, 289 01 Činěves) se nachází v blízkosti kostela sv. Václava.

Ochranné pásmo veřejného pohřebiště se zřizuje (dle §17 zákona č. 256/2001, o pohřebnictví, v platném znění) v šíři nejméně 100 m.

Ochrana drah

(zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, v platném znění):

Ochranné pásmo dráhy celostátní a regionální (do rychlosti 160 km/h) činí 60 m od osy krajní kolej a 30 m od obvodu pozemku dráhy.

Východní částí řešeného území prochází ve směru sever - jih jednokolejná neelektrizovaná regionální dráha č. 062 se zastávkou Činěves. Trať vede z Chlumce nad Cidlinou přes Městec Králové, Dymokury a odbočku Obora (dále společně s tratí z Jičína) do Křince. Provoz na trati byl zahájen v roce 1881. Křížení tratě se silnicí III. třídy č. 3248a je zajištěno nezabezpečeným železničním přejezdem.

Ochrana dopravní infrastruktury - pozemních komunikací

(dle zákona č. 23/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění):

Ochranné pásmo silnice I. třídy (mimo souvisle zastavěná území) je 50 m od osy vozovky, pásmo silnice II. a III. třídy (mimo souvisle zastavěná území) je 15 m od osy vozovky.

<u>třída/č. komunikace</u>	<u>popis (sídla v blízkém okolí)</u>
I./32	D11 - Libice nad Cidlinou - Činěves - Kopidlno - Jičín
II./275	I./32 - Dymokury - Chotětov
II./330	Nymburk - Činěves - I./32
III./27528	II./330 - Dymokury
III./32918	Činěves - Úmyslovice
III./3241	Činěves - Velenice
III./3248	Činěves - III./3245
III./3245	Městec Králové - Dymokury
III./3248a	III./3245 - III./32419
III./32419	Dymokury - Záhornice
III./33018	Činěves - Dymokury

Popis komunikačního systému:

Hlavní dopravní osu území tvoří silně zatížená silnice I./32 (D11 - Libice nad Cidlinou - Činěves - Kopidlno - Jičín), která prochází podél zastavěného území v terénním zářezu. Na tuto silnici navazují silnice II. třídy č. 275 a č. 330, které zajišťují obsluhu území ve směru na Nymburk a Chotětov.

Silnice III. třídy propojují Činěves s okolními sídly (Velenice, Dymokury, Úmyslovice, Městec Králové, Záhornice). Dopravní zatížení na silnicích II. a III. třídy je, s výjimkou dopravního propojení Městec Králové - Dymokury, nízké.

I./32	SV=4404	M=48	O=3494	TV=862	(střední část území)
II./275	SV=604	M=22	O=427	TV=155	
II./330	SV=373	M=4	O=318	TV=51	
III./3245	SV=1426	M=28	O=1264	TV=134	

SV - motorová vozidla celkem (součet vozidel)

M - jednostopá motorová vozidla

O - osobní a dodávková vozidla

TV - těžká motorová vozidla

Odstavná a parkovací místa pro osobní automobily jsou zajištěna u jednotlivých nemovitostí (rodinných domů), na veřejných plochách pak na plochách veřejných prostranství zejména v blízkosti objektů občanského vybavení. Další místa pro parkování zejména nákladních automobilů je možné v rámci výrobních areálů.

V řešeném území nejsou realizovány značené pěší nebo cyklistické trasy. Autobusové zastávky se nachází ve střední části sídla, spojení je zajištěno ve směru Nymburk - Poděbrady - Městec Králové - Dymokury několikrát denně.

Ochrana technické infrastruktury - vodovodních řadů a kanalizačních stok

(dle zák. č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu, v platném znění):

Ochranné pásmo řadů a stok do průměru 500 mm včetně je 1,5 m na každou stranu od vnějšího líce potrubí či stoky.

Vodovodní systém, který zajišťuje obsluhu zastavěného území je nově napojen na skupinový vodovod Nymburk - Chotuc vybudováním vodovodního zásobovacího řadu (DN 100 - 150) o délce cca 4300 m mezi sídlem Činěves a Vestec. Původní zdroj pitné vody Velenice byl nahrazen z důvodů stálého snižování množství vody a kolísání kvality vody vlivem nevhodného umístění zdroje (přítok povrchové vody k místu odběru).

V systému je využíván věžový vodojem AKNAGLOBUS 200/30/3 1 x 200 m³ (251/257 m n. m.) uvedený do provozu v roce 1994. Z vodojemu je voda gravitačním řadem DN 150 PVC délky 0,83 km přivedena do obce Velenice a dále tento přívodní řad pokračuje do obce Činěves délkom 0,82 km. Rozvodná síť v obci DN 100 z PVC je délky 4,17 km a DN 150 z PVC je délka 0,22 km. Celková délka připojek je 4,39 km.

U většiny nemovitostí se nachází původní domovní studny, využívané pro odběr užitkové vody. Na veřejných prostranstvích se také nachází několik studní - zdrojů užitkové vody.

Obec Činěves postupně budovanou kanalizační sítí s vlastní čistírnou odpadních vod na západním okraji sídla. Na budovanou kanalizační síť v obci bude napojena i průmyslová a zemědělská výroba. Vyčištěné odpadní vody jsou vypouštěny do Zásadnického potoka.

Ochrana technické infrastruktury - pro zásobování elektrickou energií

(dle zákona č. 458/2000 Sb., tzv. energetický zákon, v platném znění):

Ochranné pásmo nadzemního vedení je souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení, která činí od krajního vodiče vedení na obě jeho strany:

- a) u napětí nad 1 kV a do 35 kV včetně:
 - pro vedení postavené do 31. 12. 1994 - 10 m,
 - pro vedení postavené po 1.1.1995 - 7 m,
 - pro vedení postavená po roce 2000:
 - vodiče bez izolace - 7 m, vodiče s izolací základní - 2 m, pro závěsná kabelová vedení - 1 m
- b) u napětí nad 35 kV do 110 kV včetně:
 - pro vedení postavené do 31. 12. 1994 - 15 m,
 - pro vedení postavené po 1. 1. 1995 - 12 m,
 - pro vedení postavené po roce 2000 - 12 m,
- c) u závěsného kabelového vedení 110 kV - 2 m,
- d) u zařízení vlastní telekomunikační sítě držitele licence - 1 m,
- e) pro vedení postavená po roce 2004:
 - pro vodiče bez izolace - 12 m,
 - pro vodiče s izolací základní - 5 m.

Ochranné pásmo podzemního vedení elektrizační soustavy do 110 kV včetně a vedení řídicí, měřicí a zabezpečovací techniky činí 1 m po obou stranách krajního kabelu, nad 110 kV činí 3 m po obou stranách krajního kabelu.

Ochranné pásmo elektrické stanice postavené do roku 1994 je 30 m. U stanic postavených od 1995 do roku 2000 je ochranné pásmo 20 m. U stanic postavených po roce 2000 je rozlišení ochranných pásem následující: a) u venkovních elektrických stanic a dále stanic s napětím větším než 52 kV v budovách 20 m od oplocení nebo od vnějšího líce obvodového zdiva, b) u stožárových elektrických stanic s převodem napětí z úrovně nad 1 kV a menší než 52 kV na úroveň nízkého napětí 7 m, c) u kompaktních a zděných elektrických stanic s převodem napětí z úrovně nad 1 kV a menší než 52 kV na úroveň

nízkého napětí 2 m, d) u vestavěných elektrických stanic 1 m od obestavění. (6.1) u stanic věžových s venkovním přívodem postavených po roce 2004 s převodem napětí z úrovně nad 1 kV a menší než 52 kV na úroveň nízkého napětí 7 m. U stanic, kde nelze rozlišit rok výstavby se určuje ochranné pásmo 30 m. U stanic, kde nelze rozlišit druh se určuje ochranné pásmo vyšší.

Ochranné pásmo výrobní elektřiny je vymezeno svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti 20 m kolmo na oplocení nebo na vnější líc obvodového zdiva elektrické stanice.

Společně s trasou silnice I. třídy prochází řešeným územím ve směru jih - sever páteřní venkovní vedení VN 22 kV (z rozvodny Velenice), které dále pokračuje směrem na Dymokury. Z tohoto páteřního vedení je provedeno několik odboček k vlastnímu sídlu Činěves, tak i k sídlům v okolí. Trasy, které jsou zakončeny distribučními trafostanicemi (celkem 9 ks, z toho 3 ks ve výrobních areálech). Trafostanice jsou řešeny jako příhradové a sloupové, nejnovejší je pak kompaktní kioskové.

Ochrana technické infrastruktury - pro zásobování plynem

(dle zákona č. 458/2000 Sb., tzv. energetický zákon, v platném znění):

Ochranné pásmo u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních připojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce, je 1 m na obě strany od půdorysu, ochranné pásmo u ostatních plynovodů a plynovodních připojek je 4 m na obě strany od půdorysu, ochranné pásmo u technologických objektů je 4 m na všechny strany od půdorysu.

V území se nenacházejí trasy plynovodu. Jižně od řešeného území prochází páteřní VTL plynovod v trase Nymburk - Poděbrady - Městec Králové - Záhornice.

Ochrana technické infrastruktury - telekomunikace

(dle zákona č. 251/2000 Sb., o telekomunikacích, v platném znění):

Ochranné pásmo podzemních telekomunikačních vedení činí 1,5 m po stranách krajního vedení. Řešeným územím procházejí radioreléové trasy veřejné komunikační sítě (s ochrannými pásmi). Ve střední části sídla se u hlavní silnice nachází veřejná hovorna.

Ochrana zájmů obrany státu

(dle zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany ČR):

Území obce je vymezeno, v souladu s §175 odstavec 1) zákona č. 183 Sb., v platném znění, Ministerstvem obrany jako území, ve kterém lze vzájemně zajišťování obrany a bezpečnosti státu vydat územní rozhodnutí a povolit stavbu jen na základě jeho závazného stanoviska. Řešené území se nachází v ochranném pásmu letiště Čáslav.

Na území se nenacházejí objekty důležité pro obranu státu.

Požární ochrana, ochrana a varování obyvatel

Potřeba požární vody je zajišťována z požární nádrže ve střední části sídla (pozemek KN č. 131, celková plocha 292 m², majitel: Obec Činěves). Koncový prvek varování (siréna) je umístěn na budově OÚ. Hasičská zbrojnica (bez vybavení) se nachází poblíž Obecního úřadu.

Nouzové zásobování pitnou vodou bude zajišťováno dopravou pitné vody v množství maximálně 15 l/den×obyvatele cisternami ze zdroje Podmoky. Zásobení pitnou vodou bude doplňováno balenou vodou. Nouzové zásobování užitkovou vodou bude zajišťováno z vodovodu pro veřejnou potřebu, z domovních a obecních studní. Při využívání zdrojů pro zásobení užitkovou vodou se bude postupovat podle pokynů územně příslušného hygienika.

Ochrana půdního fondu

(dle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, v platném znění, vyhlášky MŽP č. 13/1994 Sb. ve znění pozdějších úprav, kterými se upravují některé podrobnosti ochrany ZPF a Vyhlášky č. 48/2011 Sb., o stanovení tříd ochrany ZPF, ze dne 8.

3. 2011).

Charakteristika půdního fondu

V řešeném území převládají v západní části území (po terénní předěl a v okolí rybníku Zásadník) černozemě zařazené do I. a II. třídy přednosti v ochraně. Východní část území tvoří pararendziny a rendziny.

Pozn.:

Černice (lužní půdy) jsou hluboké půdy bez skeletu, středně těžké. Hladina podzemní vody je kolísavá, ale nachází se v hloubce >100 cm. Půdy nebývají zaplavované. Díky příznivému vodnímu a vzdušnému režimu zde najdeme produktivní louky. Půdní reakce je neutrální, může být i zásaditá.

Rendziny jsou středně hluboké až mělké půdy, mohou mít vysoký obsah skeletu (vápencový či dolomitický). Výskyt v areálu krasových oblastí. Půdy jílovitohlinité až hlinité, dobře propustné pro vodu. Záhřevné půdy, v létě je zde nedostatek vláhy. Humus střední až vysoké kvality, půdní reakce neutrální až zásaditá.

Pararendziny jsou středně hluboké až mělké půdy. Může být vysoký obsah skeletu různé zrnitosti (silikátový nebo křemenný mikroskelet). Půdy dobře až méně propustné pro vodu, záhřevné půdy, v létě nedostatek vláhy. Humus střední až vysoké kvality, půdní reakce neutrální až zásaditá.

Výměry druhů pozemků (v ha):

Celková výměra pozemku (ha)	1445,2
Zemědělská půda (ha)	1085,1
Orná půda (ha)	1057,2
Chmelnice (ha)	-
Vinice (ha)	-
Zahrady (ha)	13,4
Ovocné sady (ha)	7,0
Trvalé travní porosty (ha)	7,6
Nezemědělská půda (ha)	360,1
Lesní půda (ha)	253,6
Vodní plochy (ha)	20,0
Zastavěné plochy (ha)	20,0
Ostatní plochy (ha)	66,5

Přehled BPEJ zastoupených v řešeném území, včetně stupně přednosti v ochraně:

I. třída ochrany:	30100	36000			
II. třída ochrany:	30600	36100			
III. třída ochrany:	30700				
IV. třída ochrany:	32001	32004	32011	32014	35411
V. třída ochrany:	32044	32051			

Geomorfologicky spadá řešené území do celku Středolabská tabule, podcelku Nymburská kotlina, okrsku: Milovická tabule (západní část) a do celku Středolabská tabule, podcelku: Mrlnská tabule a okrsku: Královéměstecká tabule (východní část území od terénního předělu). Malý výsek území na severním okraji řešeného území ke součásti okrsku: Rožďalovická tabule, která je součástí celku Středolabská tabule a podcelku: Mrlnská tabule.

Milovická tabule

Milovická tabule v severní části Nymburské kotly má ráz ploché pahorkatiny až roviny vytvořené severně od toku Labe v povodí dolní Mrlinky a Vlkavy převážně na spodnoturonských písčitých slínovcích a slínovcích. Tabule má erozně denudační reliéf

zarovnaných povrchů (kryosedymentů) a nízkých odlehlíků, méně pak akumulační reliéf středopleistocenních říčních teras a holocenních niv mělkých širokých údolí. Významným orientačním bodem je Na Čilečku (201 m n. m.), vyskytuje se 2. - 3. vegetační stupeň, nepatrné až středně zalesněná oblast zalesněná dubovými, smíšenými listnatými a borovými porosty s příměsí smrku.

Královéměstská tabule

Královéměstská tabule je plochá pahorkatina v povodí levostranných přítoků střední Mrliny na svrchnoturonských až koniackých slínovcích a vápnitých jílovcích s polohami křemitých jílovců; tvoří plošinný až mírně zvlněný erozně denudační reliéf pleistocenního stáří, s rozsáhlými strukturně denudačními plošinami a kryopedimenty, na S. rozčleněný mělkými plochými údolími s denudačními odlehlíky; na Z. výrazný okrajový strukturně denudační svah k Nymburské kotlině podmíněný odolnějšími křemitými jílovcí. Významné body Kostelíček 241 m, Vinný vrch 251 m; 2. - 3. vegetační stupeň, nepatrné, v západní části středně až převážně zalesněný dubovými, místy borovými porosty.

Rožďalovická tabule

Rožďalovická tabule vytváří plochou pahorkatinu v povodí středního toku Mrliny na svrchnoturonských až koniackých slínovcích a vápnitých jílovcích, s výrazněji zvlněným erozně denudačním reliéfem odlehlíků, svědeckých vrchů (se štěrky přemístěnými ze staropleistocenních teras Jizery), kryopedimentů a široce rozevřených údolí stromovité vodní sítě; z akumulačních tvarů jsou zastoupeny údolní nivy, nízké terasy a náplavové kuželevy, v širší oblasti s Hasinou vzniká erozní kotlina; nejvyšší bod Ostrá hůrka 278 m; 2. - 3. vegetační stupeň, nepatrné až převážně zalesněný dubovými a smrkovými porosty, místy borové porosty s příměsí jedle.

Geologickým podložím území jsou (od západu k východu) nivní a smíšené sedimenty (v okolí vodních toků) a po terénní předělu: vápnité jílovice, slínovce a prachovce. Na jihu území jsou zastoupeny spraše a sprašové hlíny, popř. slínovce. Západní část řešeného území (od terénního předělu) tvoří především silicifikované vápnité jílovice a slínovce.

Řešené území přísluší do hydrogeologického rajonu 4360 Labská křída.

Území je součástí teplého, mírně vlhkého regionu (kód regionu: 3, symbol regionu: T 3, suma teplot vzduchu nad 10 °C v hodinách: 2500 - 2800, průměrná roční teplota vzduchu ve °C: (7) 8 - 9, roční úhrn srážek: 550 - 650 (700) mm).

Vyhľáška č. 298/2014 Sb., kterou se stanoví seznam katastrálních území s přiřazenými průměrnými cenami zemědělských půd odvozenými z BPEJ uvádí pro řešené území hodnotu:

k. ú. Činěves 13,86 Kč/m²

Charakteristika půd - hlavní půdní jednotka (HPJ):

- 01 Černozemě modální, černozemě karbonátové, na spraších nebo karpatském flyši, půdy středně těžké, bez skeletu, velmi hluboké, převážně s příznivým vodním režimem.
- 06 Černozemě pelické a černozemě černické pelické na velmi těžkých substrátech (jílech, slínech, karpatském flyši a tertiérních sedimentech), těžké až velmi těžké s vylehčeným orničním horizontem, ojediněle štěrkovité, s tendencí povrchového převlhčení v profilu.
- 07 Smonice modální a smonice modální karbonátové, černozemě pelické a černozemě černické pelické, vždy na velmi těžkých substrátech, celoprofilově velmi těžké, bezskeletovité, často povrchově periodicky převlhčované.
- 20 Pelozemě modální, vyluhované a melanické, regozemě pelické, kambizemě pelické i pararendziny pelické, vždy na velmi těžkých substrátech, jílech, slínech, flyši,

tercierních sedimentech a podobně, půdy s malou vodopropustností, převážně bez skeletu, ale i středně skeletovité, často i slabě oglejené.

- 54 Pseudogleje pelické, pelezemě oglejené, pelezemě vyluhované oglejené, kambizemě pelické oglejené, pararendziny pelické oglejené na slínech, jílech mořského neogenu a flyše a jílovitých sedimentech limnického tercieru (sladkovodní svrchnokřídové a tercierní uloženiny), těžké až velmi těžké, s velmi nepříznivými fyzikálními vlastnostmi
- 60 Černice modální i černice modální karbonátové a černice arenické na nivních uloženinách, spraši i sprašových hlínách, středně těžké, bez skeletu, příznivé vláhové podmínky až mírně vlhčí.
- 61 Černice pelické i černice pelické karbonátové na nivních uloženinách, sprašových hlínách, spraších, jílech i slínech, těžké i velmi těžké, bez skeletu, sklon k převlhčení

Investice do půdy

Na většině zemědělsky využívaných půd v řešeném území je vybudován ucelený systém melioračních zařízení. Bloky orné půdy byly v západní části území byla odvodňovány již v průběhu 30. let 20. století. V 70. letech byl tento systém doplněn též na jihu a východě území. Rozsah systému v řešeném území je cca 950 ha (tedy cca 87% zemědělské půdy).

Eroze

Půdní fond je na většině území ohrožen vodní erozí dosahující pouze 1,0 (t.ha-1.rok-1) a méně. Jiná situace je podél hrany Královémeštěcké tabule a v okolí Černého kopce na severním okraji území, kde jsou půdy z hlediska vodní eroze hodnoceny jako ohrožené až silně ohrožené, lokálně dokonce jako nejohroženější.

Ohrožení půd větrnou erozí v celém řešeném území je hodnoceno jako mírné.